

Dimenze výtvarného umění ve školní výuce náboženství

Formální stránka

Práce obsahuje 101 stran textu s grafickou úpravou dle požadavků TF JU. Je tedy o více než deset stran delší než požadovaný rozsah. Větší rozsah práce je však zdůvodněn šíří i hloubkou záběru teoretického zpracování tématu.

Autorka používá 39 monografií (z toho 1 anglickou), 8 tištěných sborníků a 5 dalších dokumentů (nepublikovaných, legislativních, církevních apod.). Použitá literatura je vesměs adekvátní k tématu práce. V textu cituje autorka korektně, přehled použité literatury je zpracován přehledně a respektuje mezinárodní normy.

V přílohách použila autorka několika obrázků, vesměs odpovídající kvality.

Jazyková stránka

Autorka se v práci nevyhnula řadě menších gramatických chyb zejména v použití čárek v souvětích (např. na s. 7 hned v úvodní větě atd.), ani dvou hrubých chyb (s. 48: „...doklad umělcovi schopnosti...“, s. 104: „...děti dokázali...“). Občas se vyskytují v textu i drobné tiskové chyby (např. s. 76: „...člověk jako tvůrci...“, s. 87: „č“ místo „či“ apod.).

Autorčin styl vyjadřování je složitý, často používá rozvitých souvětí, do nichž vkládá vsuvky či rozvité přívlasky, ale není nesrozumitelný. Pouze místy se dopouští lehčích stylistických neobratností (např. první věta kap. 1.3.3: „Obsahem této kapitoly je hledání odpovědi na otázku: Jak může umění přispět k naplňování cílů náboženské pedagogiky, a na jaké složky postojů dítěte může umění působit a rozvinout je do vztahu člověka k víře, náboženství a k Bohu.“). Styl vyjadřování je důsledně odborný, nekolísá v závislosti na zpracovávaném odborném zdroji. Je z něho patrné, že autorka má vůči citované literatuře kritický odstup. To se projevuje i v dobrém rozlišení mezi vlastními závěry a popisem názorů odborných autorů.

Obsahová stránka

Obsahová náplň práce je její nejsilnější stránka. Autorka si zvolila jako téma náročný problém. Odpověď na výzkumnou otázku položenou v úvodu práce vyžadovala hlubší vhled do několika oborů a schopnost vyvodit z něho také závěry pro aplikaci ve výuce předmětu náboženství na státních školách v ČR. Autorka se tohoto úkolu zhostila velmi dobře. Originalita práce spočívá v tom, že postřehla vztah mezi složkami náboženského postoje, o jejichž rozvoj usiluje náboženská edukace, a funkcemi uměleckého díla, když před tím shrnula shody a difference mezi jazykem umění a jazykem náboženství. Tato srovnání potom důsledně aplikovala na náboženskou výchovu. Závěry aplikace se staly východiskem pro formulaci jak obecných principů pro výuku náboženství, při níž je použita metoda setkání žáků s obrazy, symboly a metaforami, tak s ukázkami konkrétní práce v hodinách (již v přílohách). Autorka přitom osvědčila schopnost samostatného tvůrčího myšlení a podařilo se jí obohatit nábožensko-pedagogickou teorii o důležitý aspekt: setkání jazyka náboženství a umění v náboženské edukaci na základní škole. Což je výsledek, který není u magisterských prací obvyklý. V tomto smyslu ji lze hodnotit jako vynikající.

Závěr

Práce vykazuje větší množství menších gramatických chyb, ale po obsahové stránce je významným příspěvkem k nábožensko-pedagogické teorii v ČR. Některé části práce by byly vhodné po formálních a stylistických úpravách pro publikaci.

Navrhovaná známka (zejména vzhledem k obsahu práce):

výborně mínus

doc. PhDr. Ludmila Muchová, Ph.D.